

Marta Ostenso

STRASTNI BEG

(Nadaljevanje)

III

Kaleb je imel naslednji dan opravila pri Klovaczevih. "Ti pojdeš z menoj, Judita," je dejal ljubeznivo. "A ti, mamica, pripravi kosilo. Niti mrvice ne bomo prosili od nejevernikov."

Amalija je bila vesela, da pojde Judita z njim. Iznebila se je skrbi vsaj za en dan. Pridno se je sukala in je pripravila polno košarico hrane ter jo položila zadaj na voz. Ko je Kaleb razpregal kobilu, je govorila z Judito.

"Če se nisi spredela sama, bom skrbela, da te pouči sam," je dejala hladno. "In tudi tisto, kar si storila včeraj Eli, ni nič prida. Če bi te bil videl, ti ne bi dal drugič prilike za kaj takega. Bodi previdna in pazi, kaj počenjaš, Judita."

Judita je z mrkim obrazom obuvala težke škornje, katere ji je bil kupil Kaleb tisto popoldne. Bili so še novi, ker jih ni marala dotlej nositi.

Judita je skočila na voz poleg Kalebha, ne da bi bila izpregovorila besedico bodisi z njim ali z Amalijo, ki je prišla iz kuhinje gledat, kako se odpejta.

"To ti je krasno seno, izborno seno," je memil Kaleb, kaščoč z bičevnikom stoge na senožeti, ko sta se peljala mimo. "Noben izmed Islandcev nima takega, niti sam Bjarnasson ne. Stavil bi, da ne. Dobro smo opravili, prav dobro."

Sicer sta pa vso pot molčala. Judita je gledala, kako plovejo meglice proti soncu, in je mimogrede opazila zgodnje rdeče in rumene črte na listju. Blizal se je konec poletja in morebiti se je konec vsega. Pogreznila se je v mrtvično dremavico, rame so ji lezle naprej in roke so ji ležale leno na kolenih. Po včerajšnjem izbruhu jeze na Elo se ji je naval razburjenosti polegel. Duh se je pogreznil v globoko spanje.

Antona Klovacza sta našla v njegovi hiši na bolniški postelji. Ko je govoril z njima, skoraj ni bilo mogoče razločiti njegovega glasu. Judita ga je pozdravila in se odstranila, da je ostal Kaleb sam pri njem. Usedla se je v kuhinji in se je pomenkovala z dekleti, katerih lepota in precej uglašeno vedenje se je je živo dojmilo. Dotorji jih je bila videla samo enkrat v Yellow Postu in še tedaj le od daleč. Ker se ni zavedala, da jo dekleta istotako občudujejo, se je čutila neizmerno nerodno in štorasto. Pričele so pripravljati kosilo in Judita je opazila, da so postavile na mizo dva krožnika posebej. Rdečica ji je šinila v lica, ko se je domislila kosila in košarice zunaj na vozu. Iznova je občutila prezir do Kalebha. Naglo je rekla dekletom, naj ne pripravljajo kosila zanjo in za očeta, češ da takoj odrineta domov.

Kaleb je sedel skoraj celo uro poleg bolnika v hiši. Kaleb ni bil človek, ki se nerodno loti kakega opravila. Tudi z umirajočim je znal govoriti ko diplomat.

"Ogledoval sem tisto seno, Anton," je govoril prijazno, "do polovice je kopriv v njem. Razen tega od sile plevela. Navaditi se moraš gojiti seno, Anton." Potem mu je na dolgo in široko razkladal o pridelovanju sladkega sena in mu svetoval, kako naj ravna drugo leto. Anton se je pa obračal z ene strani na drugo da bi se ublažile bolečine, ki so ga trgale po životu.

"Kar naj počnem drugo leto, tega mi ne moreš dopovedati prijatelj," se je smehljaj bolnik Kalebha.

"Nesmiselno, nesmiselno, Anton. Še preden misliš, boš zopet

na nogah, še preden misliš. Zapomni si in iztrebi senožet, tako jo pokosiš. Čemu naj ne bi imel prihodnje leto prav tako čistega pridelka kakor jaz. Tvoje zemljišče je prav tako dobro ko moje, Anton. Vsaka ped zemlje je baš tako dobra. Toda dokler bo taka šara rasla na njem, ne moreš tega zahtevati. Saj je komaj vredno, da bi ga človek kosil, res, komaj vredno!" Kaleb je dvignil obrvi in se naslonil v stolu nazaj. Pri tem je z obžalovalno kretnjo pokazal dlani.

Anton je vzdihnil in se obrnil z obrazom proti odprtemu oknu, skozi katero je lahko videl omenjeni travnik. Le njegova neminljiva šegavost ga je odvracala, da ni zabrusil Kalebha v obraz, da je lažnivec. Res je bilo na senožeti nekoliko plevela, toda to še nikakor ni pomenilo, da bi bilo seno ničvredno. Kalebovo podcenjevanje sena je bilo zgolj sredstvo, da bi dopovedal Antonu svojo pripravljenost, plačati mu za seno prav tolikšno vsoto, kolikršno bi bil moral izplačati Anton mlatičem. Vedel je, da Anton ne more in neče prodati sena bolj poceni. Saj bi bil sicer prav tako lahko pustil seno na senožeti, da bi segnilo.

"Utrujen sem, prijatelj. Vze-

WHERE THE FUEL GOES

It takes 12,500 gallons of gasoline to train one pilot.

Fat Saving Must Go On

After a dip in the pool at the playground during the New York hot spell, little Irene Krzton, aged 9, lost her way to the meat dealer's where she started out to turn in her family's used fat. Patrolman Joseph Wareham came to her rescue and started her off in the right direction, assuring her that no matter how hot the weather, fat saving must go on, because used fat is essential in the manufacture of so many vital war products.

mi seno," je dejal Anton in zatistnil oči pred solnim šarom, ki je prihajal skozi okno.

"Nisi mi hvaležen, Anton, četudi sem ti priskočil na pomoč," je rekel Kaleb užaljeno. "Ni ga človeka tistran Nykerkar, ki bi ti plačal seno v gotovini."

Anton se je lahko nasmehnil. "Dober človek si, Kaleb, najboljši človek, Bog te blagoslovi! Naj ti seno zredi obilo živine!"

Kaleb je vstal, da bi šel. "Sam en dan bomo imeli posla s košnjo. Radi bi že uredil to stvar. In ti bi nedvomno prav tako rad kar sedaj denar za

seno." Kaleb je segel v žep in potegnil iz njega svetločrno denarnico z obrabljenimi robovi.

Anton ni niti pogledal svežnja bankovcev, ki mu jih je bil dal Kaleb. Vtaknil ga je pod vzglavje in prekril roke za drobnim vratom. Nato je z vdrtimi očmi veselo pogledal Kalebha. Ta ga je hotel prisiliti, da bi mu segel v roko v znamenje zadovoljstva. Anton se je veselil spriče te ironije.

"Dobro, dobro," je dejal Kaleb milo in vtaknil denarnico nazaj v žep suknjica. "Bil je dober dan za oba, kajne, Anton? Ali bi mi hotel potrditi

prejem denarja?" Kaleb je potegnil iz žepa pri telovniku beležnico in nalivno pero. Napisal je potrdilo in ga dal Antonu. Ta ga je s tresočo se roko podpisal in ga vrnil Kalebha. Nato je zopet sklenil roke za vratom.

Kaleb je zahrkal. "Da, da," je dejal raztreseno in vzel klobuk z mize. "Kako dolgo bo še ta mladi Jordan pri vas, Anton? Teško je za vas, da morate imeti zdaj najeto pomoč, kajne?"

"Ta Jordan je človek po božji volji," je odvrnil Anton. "Z mojimi otroki žanje žito, pa ne za denar."

"No, Anton, zdaj moram iti, zdaj moram iti. Te dni imamo doma dela preko glave. Pridi kdaj k meni gledat moje žito, kadar se zopet spraviš na noge," je dejal Kaleb s praga.

"Pridem takole na krillih, prijatelj Gare," se je nasmehnil Anton. Kaleb mu ni ponudil roke. To mu je bilo neznanstvo vseč. Kmet, ki ne ponudi roke po sklenjeni kupčiji...

V kuhinji je Kaleb naročil Juditi, naj ga počaka. Nato je stopil ven in se odpeljal s kobilu na polje, kjer so Klovaczevi otroci in Mark že povezovali žito v snope. V dveh ali treh tednih bo mogel imeti Anton mlatiče pri hiši. Imel bo torej dovolj prehrane za zimo. Razen tega ima nekoliko dalje drug, manjši travnik. Toda za južne trge nima več sena naprodaj. Moral bo kmalu prodati nekaj živine, da pride do denarja. Antona so poznali daleč naokoli po njegovi izborni živini. Ta je bila največ vredna od vsega, kar

je imel. Kako si je bil pridobil tako živino ta ubogi naseljenec, tega ni menda nihče vedel. Bržkone na sumljiv način, tako je menil Kaleb, saj je bil ko nevernik sposoben za vse.

Mark Jordan se je ustavil ob robu njive, ko je zagledal prihajajočega Kalebha. Čudno se mu je zdelo, kaj išče pri njem stari nepridiprav.

Kaleb je stopil z voza. (Nadaljevanje)

R. A. F. Doctor Tends French Mother

IN A VILLAGE SCHOOLROOM near Caen, in Normandy, a British doctor from a nearby R.A.F. airfield—from which fighter planes continually go out to strike at the enemy—gives his spare time to caring for the local French people, who are short of doctors. In this picture he is attending to a mother while an airman holds her baby. Note the sympathetic pup in the left corner.

MI DAJEMO IN IZMENJAVAMO EAGLE ZNAMKE

THE MAY CO.'S Hladen BASEMENT

25% VOLNENI OTROŠKI BLANKETI

Znanega "Esmond" izdelka 2.99

Lepi "Slumber-rest" otroški blanketi iz 25% volne, 75% bombaževine—obrobjeni s svetlim rayon satinom. Mere 36x50, v rozasti, beli ali modri barvi.

Steklenice za dojenčke

"Glasbake" steklenice fine kakovosti, izdelane iz takozvanega McKee Nurse stekla, ki vzdrži toploto. mere

10c

Naročila sprejemamo po telefonu in pošti
Pokličite CHerry 3000

The May Co. Basement

Solski dnevi prihajajo!

Deški Plaid MACKINAWS

8.95

Privlačne, zahtevane modre, zelene ali maroon plaids za te volnene mackinaws—ki bodo gotovo nudili fantom zadovoljivo, trajno poslugo! Veliki ovratniki in dva pripravna žepa. Mere 8-16.

The May Co. Basement

V BLAG SPOMIN

1874

1943

PRVE OBLETNICE SMRTI NAŠE PRELJUBLJENE IN NIKDAR POZABLJENE SOPROGE IN MATERE

Katherina Badalick

ki je nas za vedno zapustila dne 17. avgusta, 1944.

Minulo je že leto dni, odkar zapustila si ta svet, in tja odšla si, kjer ni nadlog, preljuba soproga in mati.

Oh, grenko je spoznanje to, mi tega se zavedamo, da smrt je kruta, brez srea, kar vzame, več nazaj ne da.

Žalujoči ostali:

VINCENT BADALICK, soprog; ANGELA, poročena Taylor, hči; JOSEPH, sin; CARRELL TAYLOR, zet; FRANCES (rojena Lourin), sinaha

Cleveland, Ohio, dne 17. avgusta, 1944.

V tihem grobu tam počivaš in večno, smrtno spanje spiš, ne mile prošnje, ne solze. Te s tega snā več ne zbude.

Preljuba soproga in mati, zdaj mirno spiš v hladni zemlji, v življenju bila si odvzeta nam po smrti združimo se spet.

